

दानिएलचे पुस्तक - एकशे सत्तरावा क्रमांक

आत्म्याचा दुर्ग: भविष्यवाणीच्या संदर्भात दैवी सिंहासनारोहण आणि रूपांतर यांचे आकलन

Jeff Pippenger

2024-03-31

२०१४ मध्ये युक्रेनियन युद्धाची सुरुवात करणारी सत्ता म्हणून रशियाची ओळख पटविण्याची गुरुकिल्ली म्हणजे “दुर्ग,” जो राज्याचे शिर, अर्थात राजधानी आहे. मानवी मंदिर शिर आणि देह यांचा बनलेला आहे. शिर हे उच्च स्वरूप आहे, आणि देह हे नीच स्वरूप आहे. १८४४ मध्ये समाप्त झालेल्या “सात काळांना” नंतर यरुशलेमशी जोडले जाणे अपेक्षित होते, कारण यरुशलेम हे यहूदाचे शिर होते. यरुशलेमातील मंदिरात राजाचे सिंहासन स्थित होते; तो राजा यरुशलेमचे शिर होता, आणि यरुशलेम हे यहूदाचे शिर होते. देवत्वाचा मानवतेशी संयोग, जो एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाचे प्रतिनिधित्व करतो, तो “ख्रिस्ताचे मन” प्राप्त करण्याच्या रूपात दर्शविला आहे. मन हे उच्च स्वरूप आहे, आणि म्हणूनच ते “शिर” आहे.

जे दानियेलद्वारे प्रतिनिर्दिष्ट आहेत, ते जेव्हा त्यांना ख्रिस्ताच्या प्रतिमेत रूपांतरित करणारे स्त्रीलिंगी कारणकारक दर्शन पाहतात, तेव्हा त्यांनी ख्रिस्ताचे मन प्राप्त केलेले असते; जो दुसरा आदाम आहे आणि आध्यात्मिक आहे. त्या वेळी त्यांचे शब्दशः देहाधिष्ठित मन, जे त्यांनी पहिल्या आदामाकडून त्याच्या पतनानंतर आणि त्याच्या निर्मितीची क्रमव्यवस्था उलटविल्यानंतर वारशाने मिळविले होते, ते वधस्तंभावर खिळले जाते. देवाच्या नियमाविरुद्ध युद्ध करणारे ते देहाधिष्ठित मन, जे त्यांनी आपल्या जन्मावेळी स्वतःच्या कोणत्याही निवडीविना प्राप्त केले होते, त्याऐवजी ख्रिस्ताचे मन दिले जाते, जे ते स्वतःच्या निवडीने प्राप्त करतात, आणि जे देवाच्या नियमाला परिपूर्ण आज्ञाधारक आहे. त्यांचे नवे मन आणि ख्रिस्ताचे मन मग एकच मन होतात, आणि दोन्ही स्वर्गीय स्थानी सिंहासनावर एकत्र वास करतात. मंदिराच्या आत एक स्थान आहे जिथे देवाचे सिंहासन स्थित आहे, आणि मनुष्य, जो देवाच्या प्रतिमेत निर्माण करण्यात आला, त्याच्यासाठीही मंदिराच्या आत एक विशिष्ट स्थान आहे, जे देवाच्या उपस्थितीसाठी अभिप्रेत आहे.

ते स्थान त्यांच्या खालच्या स्वभावात नाही, ज्याचे प्रतिनिधित्व उत्तरेकडील राज्य करते. ते त्या स्थानात आहे ज्याचे प्रतिनिधित्व दक्षिणेकडील राज्य करते, जिथे देवाने आपले नाव ठेवण्याची निवड केली, आणि ते नाव म्हणजे त्याचे चरित्र होय. ते स्थान यरुशलेममध्ये आहे; परंतु यहूदाची राजधानी म्हणून यरुशलेम हे मस्तक आहे, आणि त्या राजधानीचे मस्तक राजा आहे. आणि यरुशलेमची निवड राजधानी म्हणून करण्यात आली, तसेच देव आपले मंदिर ज्या ठिकाणी ठेविले त्या स्थान म्हणूनही तिची निवड करण्यात आली. मग त्याच्या मंदिरात त्याने आपले सिंहासन ठेवले. दक्षिणेकडील राज्य मनुष्याच्या उच्च स्वभावाचे प्रतिनिधित्व करते, परंतु त्यात राजासाठी एक विशेष सिंहासन-कक्षही आहे. सिस्टर व्हाइट त्या स्थानाला आत्म्याचा “किल्ला” असे म्हणतात. व्याख्येनुसार, किल्ला म्हणजे दुर्ग होय.

“संपूर्ण हृदय देवाला अर्पण केले पाहिजे; अन्यथा देवाच्या सत्याचा जीवन व चारित्र्य यांच्यावर पवित्रीकरण करणारा परिणाम होणार नाही. परंतु ही एक दुःखद वस्तुस्थिती आहे की, जे अनेक जण ख्रिस्ताचे नाव धारण करीत असल्याचा दावा करतात, त्यांनी कधीही साधेपणाने आपली हृदये त्याला दिलेली नाहीत. त्यांनी कधीही ख्रिस्ती धर्माच्या मागण्यांसमोर संपूर्ण शरणागतीमुळे उत्पन्न होणारा अंतःकरणद्रावक पश्चात्ताप अनुभवलेला नाही; आणि त्याचा परिणाम असा होतो की, सत्याचे रूपांतर करणारे सामर्थ्य त्यांच्या जीवनात दिसून येत नाही; ख्रिस्ताच्या प्रेमाचा गहन, मृदू करणारा प्रभाव जीवन व चारित्र्य यांत प्रकट होत नाही. परंतु देवाच्या कळपाचे पोषण करण्याचे किती मोठे कार्य घडून येऊ शकले असते, जर उप-मेंढपाळ ख्रिस्ताबरोबर वधस्तंभावर खिळले गेले असते, आणि कळपाच्या प्रधान मेंढपाळाबरोबर सहकार्य करण्यासाठी देवाकरिता जगत असते! ख्रिस्त मनुष्यांना जसे तो कार्य करीत होता तसे कार्य करण्यास बोलावितो. जे सत्यावर विश्वास ठेवत असल्याचा दावा करतात, त्यांच्या व्यावहारिक भक्तिपूर्ण जीवनात जशी सत्याची सामर्थ्य प्रकट होते, त्याविषयी अधिक गहिरे,

अधिक सामर्थ्यशाली, अधिक सक्तीचे साक्षीदारपण आवश्यक आहे. आत्म्यातील तारणाऱ्याचे प्रेम, नाश पावत असलेल्या आत्म्यांसाठी कार्य करणारे सेवक ज्या रीतीने श्रम करतात, त्या रीतीत निश्चित बदल घडवून आणेल. जेव्हा सत्य आत्म्याच्या दुर्गमस्थानी अधिकार मिळविते, तेव्हा ख्रिस्त हृदयाच्या सिंहासनावर विराजमान होतो; आणि मग मानवी साधन असे म्हणू शकते, 'मी ख्रिस्ताबरोबर वधस्तंभावर खिळलो गेलो आहे; तरीही मी जगतो; पण आता मी नव्हे, तर ख्रिस्त माझ्यामध्ये जगतो; आणि आता जो देहातील जीवन मी जगतो, तो मी देवाच्या पुत्रावरील विश्वासाने जगतो, ज्याने माझ्यावर प्रेम केले, आणि माझ्यासाठी स्वतःस अर्पण केले.'" Review and Herald, October 9, 1894.

"आत्म्याचा किल्ला" हे ते ठिकाण आहे जिथे "ख्रिस्त सिंहासनारूढ आहे." ख्रिस्ताचे सिंहासनारोहण तेव्हा सिद्ध होते जेव्हा देहस्वभाव क्रूसावर खिळला जातो; आणि पौलाच्या व्याख्येनुसार देहस्वभाव म्हणजे कनिष्ठ स्वभाव, आणि तोच उत्तरेकडील राज्य आहे. म्हणूनच उत्तरेकडील राज्याची भविष्यवाणी केवळ 1798 पर्यंतच पोहोचली. कनिष्ठ स्वभाव दिव्यत्वाशी एकत्रित होऊ शकत नाही; दुसऱ्या आगमनावेळी डोळ्यांच्या पापणी लवते न लवते तो बदलला गेला पाहिजे. दक्षिणेकडील राज्य, ज्यात "मस्तक" होते—जे यरुशलेम होते—आणि "मस्तक" होते—जे पवित्रस्थान होते—ते 1844 पर्यंत पोहोचले, कारण ते त्या उच्च स्वभावाचे प्रतिनिधित्व करीत होते, जो देहस्वभावाला क्रूसावर खिळण्याची निवड करू शकत होता आणि विश्वासाने अतिपवित्र स्थानाच्या किल्ल्यात प्रवेश करून ख्रिस्ताबरोबर सिंहासनावर बसू शकत होता. ज्या ठिकाणी ते एकीकरण, आणि ते सिंहासनारोहण घडते, ते मानवी मंदिराच्या किल्ल्यात आहे. अकराव्या अध्यायातील दहावा श्लोक मस्तकाची व्याख्या गढी अशी करतो, परंतु हा सत्यविचार केवळ यशयाच्या साक्षीनेच स्थापित होतो, जी अशी अपेक्षा करते की गढीविषयीचा (किल्ल्याविषयीचा) सत्यार्थ त्याच्या बाह्य आणि अंतर्गत अनुप्रयोगांमध्ये समजला जावा.

देवाचे वचन हे आपले आध्यात्मिक अन्न असले पाहिजे. ख्रिस्त म्हणाला, 'मी जीवनाची भाकर आहे; जो माझ्याकडे येतो तो कधीही भुकेला राहणार नाही; आणि जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो कधीही तहानलेला राहणार नाही.' शुद्ध, भेसळरहित सत्याच्या अभावामुळे जग नाश पावत आहे. ख्रिस्तच सत्य आहे. त्याचे शब्द सत्य आहेत, आणि त्यांच्या वरवर दिसणाऱ्या अर्थापेक्षा त्यांना अधिक गहन महत्त्व आहे, तसेच त्यांच्या साध्या, दिखाऊपणाविरहित स्वरूपापेक्षा अधिक मोल आहे. पवित्र आत्म्याद्वारे जागृत केलेली मने या शब्दांचे मूल्य ओळखतील. जेव्हा आपल्या डोळ्यांना पवित्र नेत्रांजल लावले जाईल, तेव्हा सत्याचे अमूल्य रत्न पृष्ठभागाखाली दडलेली असली तरी आपण ती ओळखू शकू.

"सत्य नाजूक, परिष्कृत आणि उदात्त आहे. जेव्हा ते चरित्राला आकार देते, तेव्हा आत्मा त्याच्या दैवी प्रभावाखाली वाढत जातो. प्रत्येक दिवशी सत्याचे अंतःकरणात ग्रहण केले पाहिजे. अशा प्रकारे आपण ख्रिस्ताचे ते शब्द खातो, जे तो आत्मा आणि जीवन आहेत असे घोषित करतो. सत्याचा स्वीकार प्रत्येक ग्रहण करणाऱ्याला देवाचे मूल, स्वर्गाचा वारस बनविल. अंतःकरणात जपलेले सत्य थंड, निर्जीव अक्षर नसून, एक जिवंत शक्ती आहे."

"सत्य पवित्र, दैवी आहे. ख्रिस्ताच्या साम्याप्रमाणे चारित्र्याची घडण घडविण्यात ते इतर कोणत्याही गोष्टीपेक्षा अधिक सामर्थ्यवान व प्रभावी आहे. त्यात आनंदाची परिपूर्णता आहे. जेव्हा ते अंतःकरणात जपले जाते, तेव्हा ख्रिस्तावरील प्रेम कोणत्याही मनुष्यावरील प्रेमापेक्षा अधिक मानले जाते. हेच ख्रिस्ती धर्म आहे. हेच आत्म्यातील देवप्रेम आहे. अशा प्रकारे शुद्ध, भेसळरहित सत्य अस्तित्वाच्या दुर्गावर अधिराज्य गाजविते. तेव्हा हे शब्द पूर्ण होतात, 'A new heart also will I give you, and a new spirit will I put within you.' सत्याच्या जीवनदायी प्रभावाखाली जो जगतो व कार्य करतो, त्याच्या जीवनात एक उदात्तता असते." Review and Herald, February 14, 1899.

दानियेल अध्याय अकरामधील भविष्यसूचक इतिहासाचे ते दर्शन दुसऱ्या वचनापासून आरंभ होते, आणि सहावा व सर्वात समृद्ध अध्यक्ष, अकराव्या ते पंधराव्या वचनांतील मस्तकाशी, म्हणजेच रशियाशी, अनुरूप ठरतो. त्या इतिहासात सहावा अध्यक्ष सातांपैकी असलेला आठवा होईल, आणि संयुक्त संस्थानांमध्ये मंडळी व राज्य एकत्र

येऊन, सोळाव्या वचनात, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, आपल्या अपवित्र व्यभिचाराची परिपूर्ती करतील, तेव्हा तो राज्य करील.

मग उभारला जाणारा ध्वज निराश केला जाईल आणि साडेतीन दिवसांच्या कालावधीसाठी मरेल; आणि दानियेल १० मध्ये तो एकवीस दिवस आहे. दानियेलासाठीच्या त्या एकवीस दिवसांच्या शोकाच्या समाप्तीला—जे दोन साक्षीदारांच्या रस्त्यावरच्या साडेतीन दिवसांच्या मृत्यूची समाप्ती आहे, जे येहेज्केलच्या दरीतील तेच आहेत, जे मृत, कोरडी हाडे आहेत—तेथे एक भविष्यसूचक संदेश आहे जो मृतांना पुन्हा जिवंत करतो. दानियेल अध्याय १० मध्ये ती प्रक्रिया तीन टप्प्यांनी दर्शविली आहे.

आणि पहिल्या महिन्याच्या चोविसाव्या दिवशी, मी हिदेकेल नावाच्या त्या मोठ्या नदीच्या काठी असता; तेव्हा मी माझे डोळे वर करून पाहिले, आणि पाहा, तागाचे वस्त्र परिधान केलेला एक मनुष्य दिसला, ज्याच्या कटीभोवती ऊफाजच्या शुद्ध सोन्याचा पट्टा बांधलेला होता. त्याचे शरीर वैदूर्यासारखे होते, त्याचे मुख विजेच्या तेजाप्रमाणे होते, त्याचे डोळे अग्नीच्या दिवट्यांसारखे होते, आणि त्याचे हात व त्याचे पाय पॉलिश केलेल्या पितळीसारख्या रंगाचे होते, आणि त्याच्या शब्दांचा आवाज मोठ्या जनसमुदायाच्या आवाजासारखा होता. आणि मी दानीएल एकट्याने हे दृष्टांत पाहिले; कारण माझ्याबरोबर असलेल्या पुरुषांनी तो दृष्टांत पाहिला नाही; तरी त्यांच्यावर मोठी थरथर आली, म्हणून ते लपण्यासाठी पळून गेले. म्हणून मी एकटाच राहिलो, आणि हे महान दृष्टांत पाहिले; आणि माझ्यात काहीच बळ उरले नाही; कारण माझे सौंदर्य माझ्यात विघटित होऊन गेले, आणि माझ्यात काहीच शक्ती उरली नाही. तरीही मी त्याच्या शब्दांचा आवाज ऐकला; आणि जेव्हा मी त्याच्या शब्दांचा आवाज ऐकला, तेव्हा मी तोंडावर खोल निद्रेत पडलो, आणि माझे मुख भूमीकडे होते. आणि पाहा, एका हाताने मला स्पर्श केला, आणि त्याने मला माझ्या गुडघ्यांवर व हातांच्या तळव्यांवर उभे केले. आणि तो मला म्हणाला, हे दानीएल, अतिप्रिय मनुष्या, मी तुला सांगत असलेले शब्द समजून घे, आणि सरळ उभा राहा; कारण आता मी तुझ्याकडे पाठविला गेलो आहे. आणि त्याने हे वचन मला सांगितल्यावर, मी थरथरत उभा राहिलो. मग तो मला म्हणाला, दानीएल, भिऊ नकोस; कारण ज्या पहिल्या दिवसापासून तू समजून घेण्यासाठी आपले मन लावलेस, आणि आपल्या देवासमोर स्वतःला नम्र केलेस, त्या दिवसापासून तुझे शब्द ऐकले गेले, आणि मी तुझ्या शब्दांमुळे आलो आहे. पण पर्शियाच्या राज्याचा अधिपती एकवीस दिवस मला प्रतिकार करित होता; परंतु पाहा, मुख्य अधिपतीपैकी एक असलेला मिखाएल मला मदत करण्यासाठी आला; आणि मी तेथे पर्शियाच्या राजांजवळ राहिलो. आता मी तुला समजावून सांगण्यासाठी आलो आहे की उत्तरकाळी तुझ्या लोकांवर काय येईल; कारण हे दृष्टांत अजून पुष्कळ दिवसांसाठी आहे. दानीएल 10:4-14.

दानिएल शोकाच्या एकवीस दिवसांच्या शेवटी असताना ख्रिस्ताचे दर्शन पाहतो आणि ख्रिस्ताचे शब्द ऐकतो. देवाच्या दृश्य व उच्चारित वचनाचे ते दर्शन दोन वर्गांचे विभाजन घडवून आणते, आणि दानिएल रस्त्यात मृताप्रमाणे पडला होता, कारण तो “गाढ निद्रेत” होता.

तो म्हणाला: आणि त्यानंतर त्याने त्यांना म्हटले, आमचा मित्र लाझर झोपला आहे; परंतु मी जातो, जेणेकरून त्याला झोपेतून जागे करावे. तेव्हा त्याचे शिष्य म्हणाले, प्रभु, जर तो झोपला असेल, तर तो बरा होईल. परंतु येशू त्याच्या मृत्यूविषयी बोलला होता; पण त्यांनी असे समजले की तो झोपेत विश्रांती घेण्याविषयी बोलत आहे. मग येशू त्यांना स्पष्टपणे म्हणाला, लाझर मेला आहे. योहान 11:11-14.

मग दानिएलला गाब्रिएलने प्रथमच स्पर्श केला; त्याने दानिएलला कळविले की दानिएल मृतावस्थेत (झोपेत) असताना जी राजकीय झुंज चालू होती, तिची माहिती तो देत आहे, आणि आता जी दृष्टांताने दानिएलचे ख्रिस्ताच्या प्रतिमेत रूपांतर केले होते, तिचे अर्थस्पष्टीकरण तो करणार होता. त्यानंतर त्याला दुसऱ्यांदा स्पर्श होणार होता—स्वतः ख्रिस्ताकडून.

आणि त्याने माझ्याशी अशी वचने बोलून झाल्यावर, मी माझे मुख भूमीकडे वळविले, आणि मी मुक झालो. आणि पाहा, मनुष्यपुत्रांच्या साम्याप्रमाणे एकाने माझ्या ओठांना स्पर्श केला; मग मी माझे तोंड उघडले, आणि बोललो, आणि जो माझ्यासमोर उभा होता त्यास म्हणालो, हे माझ्या प्रभु, या दर्शनामुळे माझ्यावर वेदना आल्या

आहेत, आणि माझ्यात काहीही बळ उरलेले नाही. कारण या माझ्या प्रभुचा सेवक या माझ्या प्रभुशी कसा बोलू शकेल? कारण माझ्याविषयी तर, तत्क्षणी माझ्यात काहीही बळ राहिले नाही, आणि माझ्यात श्वासही उरलेला नाही. Daniel 10:15-17.

हे येहेज्केलाच्या सदतीसाव्या अध्यायातील पहिल्या भविष्यवाणीस समांतर आहे; कारण दरीतील मृत हाडांसमोर सादर करण्यास येहेज्केलास सांगितलेल्या त्या दोन भविष्यवाण्यांमध्ये, पहिली भविष्यवाणी देहांची रचना करते, परंतु त्यांच्यामध्ये तेव्हा श्वास नसतो, तसेच पराक्रमी सैन्याचे बळही त्यांच्यात नसते. येहेज्केलाच्या दुसऱ्या भविष्यवाणीतच त्या देहांना चार वाऱ्यांकडून श्वास प्राप्त होतो आणि ते पराक्रमी सैन्याप्रमाणे उभे राहतात; आणि दानिएलाच्या दुसऱ्या स्पर्शविळी, “माझ्यामध्ये काहीही बळ उरले नाही, आणि माझ्यामध्ये श्वासही शिल्लक राहिली नाही.” मग दानिएलास पुन्हा एकदा—एकूण तिसऱ्यांदा, आणि गॅब्रिएलाच्या हातून दुसऱ्यांदा—स्पर्श करण्यात येतो.

मग मनुष्याच्या स्वरूपासारखा दिसणारा एक पुन्हा आला आणि त्याने मला स्पर्श केला, आणि मला बळ दिले; आणि म्हणाला, हे अत्यंत प्रिय मनुष्या, भिऊ नकोस; तुला शांती असो; धैर्य धर, हो, धैर्य धर. आणि त्याने माझ्याशी बोलून झाल्यावर मला बळ आले, आणि मी म्हणालो, माझा प्रभू बोलो; कारण तुम्ही मला बळ दिले आहे. दानियेल 10:18, 19.

दानिएलाचा तिसरा स्पर्श म्हणजे येहेज्केलची दुसरी भविष्यवाणी होय, जी त्या देहांना त्यांच्या पायांवर उभे करते, एका पराक्रमी सैन्याप्रमाणे. त्याची भविष्यवाणी अशा लोकांना उद्देशून आहे, जे आपण मेलेले आहोत हे ओळखतात; कारण ते दानिएलप्रमाणे शोक करीत होते.

मग तो मला म्हणाला, “वाऱ्याला भविष्य सांग, भविष्य सांग, हे मनुष्यपुत्रा, आणि वाऱ्याला सांग, ‘प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: हे श्वासा, चारही वाऱ्यांकडून ये, आणि या ठार मारलेल्यांवर फुंकर घाल, म्हणजे ते जिवंत होतील.’” म्हणून त्याने मला आज्ञा केली तशी मी भविष्य सांगितले; आणि श्वास त्यांच्यामध्ये आला, आणि ते जिवंत झाले, आणि आपल्या पायांवर उभे राहिले—एक अत्यंत मोठी सेना. मग तो मला म्हणाला, “हे मनुष्यपुत्रा, ही हाडे म्हणजे इस्राएलच्या संपूर्ण घराण्याचे प्रतीक आहेत; पाहा, ते म्हणतात, ‘आमची हाडे सुकली आहेत, आणि आमची आशा नष्ट झाली आहे; आम्ही आमच्या भागांतून तोडले गेलो आहोत.’” येहेज्केल 37:9-11.

परमेश्वर येहेज्केलास भविष्यवाणी करण्याची आज्ञा करतो, आणि तो त्यांना सांगतो की इस्राएलाच्या घराण्याची साक्ष अशी आहे की ते मृत आहेत, आशाविरहित आहेत आणि तोडले गेले आहेत. ते दानिएलप्रमाणे शोक करीत आहेत, कारण १८ जुलै, २०२० च्या अपयशी ठरलेल्या भविष्यवाणेमुळे ते निराश झाले आहेत; आणि त्या अवस्थेत येहेज्केलास भविष्यवाणी करण्यास सांगितले जाते.

म्हणून भविष्यवाणी कर आणि त्यांना सांग, परमेश्वर देव असे म्हणतो: पाहा, हे माझ्या लोकांनो, मी तुमच्या कबरी उघडीन, आणि तुम्हाला तुमच्या कबरींतून वर काढीन, आणि तुम्हाला इस्राएल देशात आणीन. आणि हे माझ्या लोकांनो, जेव्हा मी तुमच्या कबरी उघडीन आणि तुम्हाला तुमच्या कबरींतून वर काढीन, तेव्हा तुम्ही जाणाल की मी परमेश्वर आहे. आणि मी माझा आत्मा तुमच्यामध्ये ठेवीन, आणि तुम्ही जिवंत व्हाल, आणि मी तुम्हाला तुमच्या स्वतःच्या देशात वसवीन; तेव्हा तुम्ही जाणाल की मी परमेश्वर हे बोललो आहे आणि ते पूर्णही केले आहे, असे परमेश्वर म्हणतो. येहेज्केल 37:12-14.

प्रभु, जो मुख्यदूत मिखाएल आहे, तो त्यांच्या कबरी उघडतो; आणि प्रकटीकरण अकरा मधील दोन साक्षीदार, जे मग पुनरुत्थित होऊन त्यांना पवित्र आत्मा दिला जातो व ते उभे राहतात, जसे येहेज्केलाच्या दुसऱ्या भविष्यवाणीत त्यांच्या कबरींतून बाहेर काढले गेले तेव्हा उभे राहणाऱ्यांना पवित्र आत्मा दिला गेला होता.

आणि साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडून जीवनाचा आत्मा त्यांच्यामध्ये प्रवेशला, आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहिले; आणि ज्यांनी त्यांना पाहिले त्यांच्यावर मोठी भीती पडली. प्रकटीकरण 11:11.

त्या दोन साक्षीदारांचे प्रतिरूप मोशे आणि एलीया असे दर्शविले गेले आहे, आणि मोशेलाही प्रधानदूताच्या आवाजाने पुनरुत्थित करण्यात आले.

तरी मुख्यदूत मिखाएल, सैतानाबरोबर मोशेच्या देहाविषयी वाद करित असताना, त्याच्याविरुद्ध निंदात्मक दोषारोप करण्याचे धाडस केले नाही; तर म्हणाला, “प्रभु तुला धिक्कारो.” यहूदा 1:9.

मिखाएल, प्रधान आणि महादूत, तोच आहे जो दानियेलच्या दहाव्या अध्यायात येऊन गब्रिएलला साहाय्य करण्यासाठी आला; आणि पुरुष व स्त्रियांना जीवनासाठी हाक मारणारा आवाज हाच त्याचा आहे.

कारण प्रभु स्वतः स्वर्गातून जयघोषासह, प्रधानदूताच्या आवाजासह आणि देवाच्या तुरईसह खाली उतरेल; आणि ख्रिस्तामधील मेलेले प्रथम उठतील. 1 थेस्सलनीकाकरांस 4:16.

दानियेलवरील तीन स्पर्श हे तिसऱ्या देवदूताच्या लाओदिकीया चळवळीचे तिसऱ्या देवदूताच्या फिलदेल्फिया चळवळीकडे होणारे संक्रमण दर्शवितात; आणि दानियेल दहा अध्यायात, लाओदिकीया यांच्या प्रतिमेपासून फिलदेल्फिया यांच्या प्रतिमेकडे संक्रमण सिद्ध करणारे दर्शन, अकराव्या अध्यायात दर्शविलेल्या भविष्यसूचक इतिहासाद्वारे प्रतिनिधित्व केलेले आहे. ते दर्शन यहजेकलाने तिसऱ्या हायच्या इस्लामच्या दर्शनाप्रमाणे दर्शविले आहे. २०१४ मध्ये, रशियाने दुसरे प्रॉक्सी युद्ध आरंभ केले. २०१५ मध्ये, सर्वांत श्रीमंत अध्यक्षांने सहावा अध्यक्ष होण्यासाठी आपले प्रयत्न सुरू केले.

२०२० मध्ये, प्रजासत्ताकी शिंगाचे प्रतिनिधित्व करणारा तो अध्यक्ष, अथांग खड्ड्यातून आलेल्या “वोक” नास्तिक पशूकडून ठार मारला गेला, आणि त्याच वर्षी लाओदिकीयाई प्रोटेस्टंट शिंग देखील ठार मारले गेले. २०२३ मध्ये, दोन्ही शिंगे पुन्हा जिवंत झाली, आणि दोन्ही सातांपैकी असलेल्या आठव्यात आपल्या संक्रमणास आरंभ करू लागली. त्यांपैकी एक, संयुक्त राज्यांत चर्च आणि राज्य एकत्र आणले जात असताना, पशूच्या राजकीय प्रतिमेकडे संक्रमण करू लागले; आणि दुसरे शिंग, लाओदिकीयाच्या प्रतिमेतून ख्रिस्ताच्या प्रतिमेकडे संक्रमण करू लागले. लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी दोन्ही उंचावली जातील. एक “अलेक्झांडर द ग्रेट” बनेल, म्हणजे त्या दहा राजांच्या अग्रगण्य राजासारखे, जे आपले सातवे राज्य रोमच्या वेश्येला देतात; आणि दुसरे ध्वजचिन्ह म्हणून उंचावले जाईल.

या दोन्ही संक्रमणांना उत्पन्न करणारे दर्शन म्हणजे ११ सप्टेंबर २००१ आणि रविवारच्या कायद्याच्या दरम्यान उलगडणारा इतिहास होय. दानिएल अध्याय अकरा येथील अकरावे वचन, “जर तुम्ही विश्वास ठेवला नाही, तर तुम्ही स्थिर केले जाणार नाही,” या संदर्भात विशेषतः ओळखले जाते.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“बायबलचे नियम हे दैनंदिन जीवनाचे मार्गदर्शक असले पाहिजेत. ख्रिस्ताचा क्रूस हा मुख्य विषय असला पाहिजे, जो आपण शिकले पाहिजे व आचरणात आणले पाहिजे अशा धड्यांचे प्रकटीकरण करतो. सर्व अभ्यासांमध्ये ख्रिस्ताला आणले गेले पाहिजे, जेणेकरून विद्यार्थी देवाच्या ज्ञानाचे पान करू शकतील आणि स्वभावात त्याचे प्रतिनिधित्व करू शकतील. त्याचे श्रेष्ठत्व हे काळात तसेच अनंतकाळातही आपल्या अभ्यासाचा विषय असले पाहिजे. जुना आणि नवा करार यांमध्ये ख्रिस्ताने उच्चारलेले देवाचे वचन हे स्वर्गातून आलेली भाकर आहे; परंतु जे काही विज्ञान म्हणवले जाते त्यातील बरेचसे मानवी कल्पकतेच्या पक्वान्नांसारखे, भेसळयुक्त अन्न आहे; ते खरे मन्ना नाही.”

“देवाच्या वचनात संशयरहित, अक्षय अशी ज्ञानसंपदा आढळते—अशी ज्ञानसंपदा, जी सीमित नव्हे तर अनंत मनात उद्भवलेली आहे. परंतु देवाने आपल्या वचनात जे काही प्रकट केले आहे, त्यातील बरेचसे मनुष्यांना अंधकारमय वाटते, कारण सत्याची रत्ने मानवी शहाणपण व परंपरेच्या कचऱ्याखाली पुरली गेली आहेत. अनेकांसाठी वचनातील खजिने लपलेलेच राहतात, कारण सुवर्णमय आज्ञावचने समजून येईपर्यंत त्यांचा मनःपूर्वक चिकाटीने शोध घेतला गेलेला नाही. जे हे वचन स्वीकारतात त्यांना शुद्ध करून स्वर्गीय राजाच्या

लेकरांप्रमाणे, राजकूलाचे सदस्य होण्यासाठी तयार करण्यासाठी त्या वचनाचा शोध घेतला गेला पाहिजे.”

देवाच्या वचनाचा अभ्यास हा त्या पुस्तकांच्या अभ्यासाची जागा घ्यावा, ज्यांनी मनांना गूढवादाकडे नेले आहे आणि सत्यापासून दूर केले आहे. त्याची सजीव तत्त्वे, आपल्या जीवनात विणली गेली असता, परीक्षांमध्ये व मोहांमध्ये आपले संरक्षण ठरतील; त्याची दैवी शिकवण हाच यशाकडे नेणारा एकमेव मार्ग आहे. जेव्हा प्रत्येक आत्म्यावर कसोटी येईल, तेव्हा धर्मत्याग होतील. काही जण विश्वासघातकी, उतावळे, गर्विष्ठ आणि आत्मतुष्ट असल्याचे सिद्ध होतील, आणि सत्यापासून दूर फिरून विश्वासाचे जहाजभंग करतील. असे का? कारण त्यांनी “मनुष्य केवळ भाकरीवर जगणार नाही, तर देवाच्या मुखातून निघणाऱ्या प्रत्येक वचनावर जगेल” याप्रमाणे जीवन जगले नाही. त्यांनी खोलवर खणले नाही आणि आपला पाया दृढ केला नाही.

“जेव्हा प्रभूची वचने त्याच्या निवडलेल्या संदेशवाहकांद्वारे त्यांच्यापर्यंत आणली जातात, तेव्हा ते कुरकुर करतात आणि मार्ग फारच अरुंद केला गेला आहे असे समजतात. योहानाच्या सहाव्या अध्यायात आपण काही अशा लोकांविषयी वाचतो, ज्यांना ख्रिस्ताचे शिष्य समजले जात होते; परंतु जेव्हा स्पष्ट सत्य त्यांच्यासमोर मांडले गेले, तेव्हा ते अप्रसन्न झाले आणि त्याच्याबरोबर पुढे चालले नाहीत. याच प्रकारे हे उथळ विद्यार्थीही ख्रिस्तापासून दूर वळतील.” Testimonies, volume 6, 132.